

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ СТРАХОВОЇ СПРАВИ

Сучасній страховій справі притаманні основні засади та принципи, що лежать в основі страхових послуг, які вже реалізують визначенні основні та похідні функції [1].

Суспільством сформовано в процесі багато вікової страхової діяльності чіткі принципи страхової справи. З правової точки зору, при реалізації страхового захисту повинні дотримуватися задокументованих базисів, як учасники страхового договору так і оточення. Як правило, принципи страхової справи, тісно пов'язані з функціями страхування. Дотримання певних стандартів сприяє правильному виконання задач, що пред'являються клієнтами страхових компаній. Чіткі засади дають можливість сформулювати виразні характеристики страхової послуги.

Страхове законодавство, звичайно ж формує певні стандарти, обумовлені державним регулюванням, які пов'язані з наданим страхових послуг відповідними страховими компаніями.

Водночас ефективність страхового захисту безпосередньо залежить від наповнення страхового договору та страхового покриття, що в першу чергу залежить від вибору клієнта та прямо пропорційне розмірам страхових платежів. Саме тому, страхові послуги повинні реалізуватись через дотримання основних принципів страхування[2]. Серед найбільш вагомих принципів, можна виокремити:

- 1) принцип реальності страхового захисту;
- 2) принцип повноти страхового захисту;
- 3) принцип поширеності страхового захисту;
- 4) принцип мінімізації часу компенсації.

1. Принцип реальності страхового захисту – означає, що застрахованій особі надається надійний страховий захист та гарантується виплата, зазначена у договорі. Принцип реальності покликаний усунути ризик та дещо детермінувати невизначеність. Тому, забезпечення принципу реальності страхового захисту обумовлюється юридичними та економічними гарантіями.

В основі дотриманням принципу реальності правового характеру фігурує Цивільний Кодекс та Закон України «Про страхування», а також державні органи нагляду. Фактично, базисом даного принципу є довіра та ефективність судової системи, її недосконалість чи необ'єктивність нівелюють чіткі зобов'язання та реальність страхування, чи будь-яких інших фінансових зобов'язань та договорів, в свою чергу нівелюючи впевненість у захисті власності, інвестицій чи капіталів.

Вважається, що орган нагляду за страховою діяльністю перш за все має захищати інтереси власників страхових полісів і сприяти законному і ефективному розвитку ринку завдяки гарантуванню того, що компанії діють згідно з законодавством і нормативними актами, які регулюють сферу страхових послуг. У разі необхідності орган нагляду за страховою діяльністю втручається, застосовуючи повноваження, надані йому за цим законодавством.

У той час як забезпечення економічного профілю може включати якісні актуарні розрахунки, фінансову ліквідність, капітал і резерви страхової компанії та більшою мірою залежать ефективної діяльності страхового товариства та сталого розвитку економіки України.

2. Принцип повноти страхового захисту – відноситься до повної компенсації втрат. Принцип повноти покликаний гарантувати страховикам відповідну фінансову компенсацію для компенсації збитків, що мали місце в результаті страхового випадку. В основі даного принципу є відшкодування отриманих втрат, за умови забезпечення обумовлених договором заходів.

3. Принцип універсальності страхового захисту – стосується всієї діяльності страхових компаній. Це означає, що кожна зацікавлена людина повинна мати вільний доступ до послуг страхових компаній. Принцип універсальності також співвідноситься до об'єктів на які може поширюватись страховий захист згідно договору страхування.

4. Принцип мінімізації часу компенсації – цей принцип спрямований на зменшення часу, пов'язаного з виплатою компенсації – страхового відшкодування страховиком на користь

вигодонабувача (застрахованої особи) [3]. Департаменти, що відповідають за компенсацію повинні працювати ефективно і без затримок, адже їх неефективна діяльність нівелює довіру до страхування та не дозволяє оперативно ліквідувати збитки. Адже ліквідація збитків, хоч і означає комплекс робіт з визначення і виплати страхового відшкодування. Та для господарської діяльності чи життєдіяльності людини це не лише момент отримання коштів, але, для прикладу, приведення пошкодженого майна до попереднього стану, що потребує певного часу та строює дискомфорт в житті але суттєво впливає на дохід.

Забезпечення основних принципів страхової справи, дозволяє ідентифікувати алгоритм укладання договору, супровід та виконання зобов'язань, як страхову послугу. Яка в подальшому реалізується із дотриманням основних функцій страхування.

Список використаних джерел:

1. Клапків Ю. Функції ринку страхових послуг: теоретико-методологічна концептуалізація // Юрій Клапків / Збірник наукових праць Донецького державного університету управління «Проблеми та перспективи забезпечення стабільного соціально-економічного розвитку». Серія «Економіка». – Т.ХVІІІ, вип. 305. – 2017. – С.60–66.

2. Sangowski T. (1998), Vademecum ubezpieczeń gospodarczych (pośrednika ubezpieczeniowego), Saga Printing, Poznań.

3. Ortyński K. (1995) Ubezpieczenie, w: pr. pod red. W. Pomykała, Encyklopedia Biznesu tom II, Fundacja Innowacja, Warszawa, s. 1022.